

Дору туй Стоянка издума
 Екнала гора безъ вѣтъръ,
 Свѣтнало село безъ свѣщи,
 И змейове сѫ надошли,
 Змейове на врани коне,
 Змеици въ златни кочии,
 Че сѫ Стоянка грабнали.

ГОНЕНЕ НА ЗМЕЯ

Когато въ известна околност вали дъждъ, но не засяго нѣкое отъ селата, то вѣрватъ, че причината на това е присѫтствието на нѣкой чуждъ на тая околност змей, който дебне или нивитѣ да опустоши или нѣкоя мома да грабне. Тоя змей трѣбва да се пропъди, за което се устройва селска хайка. Селскиятъ кехая оповества времето отредено за тая хайка, презъ което време селенитѣ трѣбва да се прибератъ въ кѫщата си, да вържатъ кучетата си и да разтворятъ всичките си врати изъ дворищата и кѫщата си, за да могатъ гонцитѣ на змeя да влизатъ навредъ безпрепятствено. Тия гонци сѫ едри и здрави момци и млади мѫже, които се сговарятъ помежду си, за да ги незнайтъ съселянитѣ имъ. Тѣ се събличатъ голи, както ги е майка родила, и носятъ само по единъ дебель кривакъ, въ ржка. Около срѣдъ нощъ тръгватъ тѣ вредомъ изъ селото и до като трае гоненето не трѣбва не само дума да не продумватъ, но и никаквъ звукъ да не издаватъ, въ противенъ стучай ги прихващала лошата болестъ. Когато тръгнатъ да гонятъ змeя, никой не трѣбва да се показва, особено младите жени, които подгонениятъ змей може да грабне и отвлече. Гонцитѣ най-добро съвѣтно обследватъ и измушватъ съ криваците си всички кѫтове на домашните сгради и дворища, всички улични кѫтозе на селото си и, ако случайно срешнатъ нѣкого на пѫтя си, смушватъ и него съ криваците си, безъ да отговарятъ за последствията отъ това смушване. Следъ като претършуватъ навредъ, отиватъ на рѣката, окажпватъ се, обличатъ се и се прибиратъ по кѫщата си. По тоя начинъ змеятъ се счита за пропъденъ и причината за неваленето на дъждъ отстранена.